

3. උතුම් ම මැවිලේ

ආදම් : හරි ම ලයෝගන උයනක් නේද?

ඒව : ඔව් ලයෝගන මල් රය පලනුරු පාට පාට කුරුල්ලේ හරි ම ලයෝගනයි.

ආදම් : අර බලන්නකෝ. පූංචි සගෙක් වලකට වැට්ලා. අන්! ගොඩට එන්න බැහැ වාගේ.

ආදම් : ඉන්න, ඉන්න, මම ගොඩට ගන්නමි.

ආ මෙන්න, මේ පූංචි පැටියට අර තණකාල ගොඩී තියන්න.

ඒව : හරිම ලයෝගන සගෙක් මේ බලන්නකා පිටේ ලයෝගන සුදු තින් තියෙනවා. මේ පූංචි පැටියගෙ නම මොකක්ද?

ආදම් : උගේ පිටේ ලයෝගන තින් තියෙනවා. ඒ හින්දා අපි උග් "තින් මුවා" කියමු.

ඒව : ආදම් අර කවුද? අර ගෙ උඩ වි. වි. ගාන්නේ.

ආදම් : ඔව් ලයෝගන සගෙක්. උගේ පිටේ ඉරි තුනක් තියෙනවා. අපි මේ සතාට ලේනා කියලා කියමු.

ජ්‍යෙ : අන්ත හොඳයි. එනකොට අර මල්වල පැණී
බොන ඉගිල්ලෙන යන්තු !

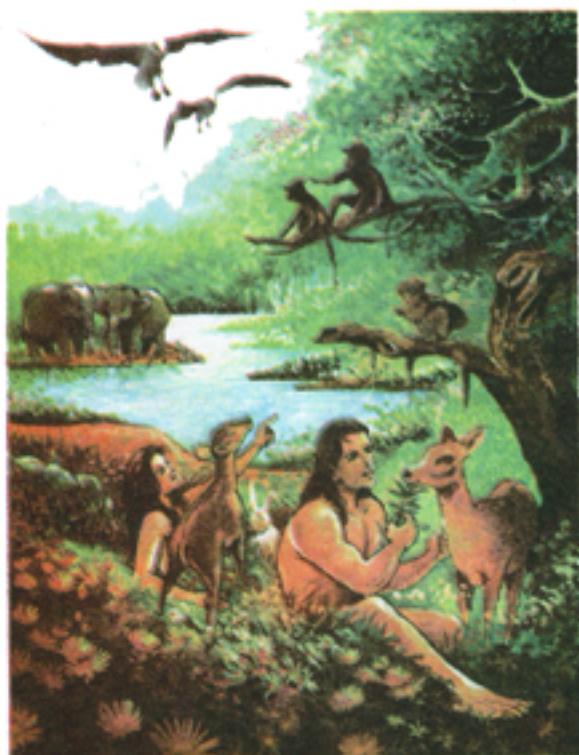
ආදම් : ඔවා, ඔවා, ඒ තමයි කරුල්ලෝ. අපි උන්ට පැණී
කුරුල්ලෝ කියමු.

අර කාක් කාක් කියත කුරුල්ලට අපි කාක්කා
කියමු.

අර අම් පාට කරුල්ලට අල්කොබේයා කියමු.

ජ්‍යෙ : අර වනුරේ ඉන්න යන්තු කුවු ද?

ආදම් : උන්ට අපි මාම් කියමු.



ඡ්‍රව : අද ඉදලා මේ සත්තුනට අපි නම් කියලා කතා කරමු.

ආදම් : මව්, එතකොට දෙවි පියා ඩුගක් සතුවූ වේවි.

ඡ්‍රව : මේ සත්තු හැමෝ ම ඉන්න කොට උයන හරි ම ලස්සනයි.

ආදම් : ඇත්ත ගමා, ඒ වුණාට ඒ එක් කෙනෙකුවටත නමක් තිබුණේ නැහැතේ.

ඡ්‍රව : මේ සතුනට නම් තියත්ත පූර්වන් වුණේ අපි දෙන්ත සිටිය නියා නේ. අපි දෙන්නා කොපමණ උතුම් ද?

ආදම් : දෙවි පියා තමයි අපට සතුන් නම් කරන්නට බලය දුන්නේ.

ඡ්‍රව : දෙවි පියා අපිට කොවිචර ආදල් ද?

ආදම් : මව්, අපි හැමදා ම එකුමාට ආදල් කරමු.

පැවරුම්

1. පාඩම් ඇති ලස්සන උයන් පිටින යකුන්ගේ නම් ලියන්න.
2. පකුන්ට නම් තැබීමට ආදම් යහ එවට බලය දුන්නේ හැඳුද?
3. මත කැමති මලක පින්තුරයක් අහාය පෙනේ ඇද පාට කරන්න. එම මලෙහි නම ලියන්න. 'ලස්සන මල ප්‍රධාන් දෙවි පියාට මම ආදල්වේ' යන වැකිය එට උවින් ලියන්න.